

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

**Dévay Biró, Mátyás
[Nürnberg], [1537]**

VD16 D 1300

Propositio Tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

CENSURA.

Historiae uero sunt uel legis, uel promissionis, comminatio[n]is, permissionis, uel consilij testimonia.

CONDEM. CENSURAE.

CVm illud unicum sit Pauli de uirginibus consilium, 1. Cor. 7. non video quam habeat historiam. Cæterum ut comminatio coincidit cum lege, sic permisso cum promissione, & ita uere sequitur mea propositio. In historijs multū cōsolationis est p̄s, de iustorum liberatione, de impiorē per ditione. Subuersio[n]em pentapolis exemplum impiorē uocat Petrus. Sed hic semel dictum esse uolo, hunc Aristarchum meum, ne in una saltem harum propositionū recte sentire, adeo insulsus est Theologus, et si sit Vuarodiensis prædicator apud Majoritas & Fabri discipulus.

PROPOSITIO TERTIA.

LEx pugnat cum natura, gratia uero perficit naturam, Quæ lex est duplex: Naturalis & positiva. Naturalis, quod tibi non uis, alteri non feceris.

CENSURA.

COntradicit ut uidetur sibimet, & Euangelio. Nam si lex naturæ est hæc quod tibi &c, bona est & Euangeli consono. Quomodo ergo lex scripturæ bona pugnat cum lege naturæ bona?

CONDEM. CENSURAE.

i 2 Quod

Lep & f

Hieronim⁹

Augustin⁹

Roma. 3. et 5.

1 Cor. 15.

Proverb. 6.

Rom. 8.

pōnit̄ p̄ p̄ma

pōnit̄ p̄ f 9.

Quod lex pugnet cum natura nostra, & quod gratia perficiat naturā, vide uel Lyranum Hebræ. 10. Porro lex est uiva Dei uoluntas, quæ iubet, quales nos esse, quid facere, quid omittere oporteat, & damnat hos, qui non sunt tales, qui nō faciunt ea, quæ ipsa præcipit. Hierony. Gal. 4. Lex est facere quæ facienda sunt, uitare quæ uitanda. Augustinus de spiritu & litera cap. 9. Ostendit tantummodo lex quid faciendum, quidue cauendum sit, est enim per legem agnitus peccati quæ profert peccatum non auffert. Rom. 3. Per legem agnitus peccati. Et 5. Lex subintrat ut abundet delictum. 7. 4. & 1. Cor. 15. Virtus peccati lex, est enim lex prorsus inimica naturæ, & speculum immitudiciei nostræ. Proverb. 6. Lucerna mandatum, & lex lux. Nam hæc præcipit illa, quæ natura nulla potest ratione implere, impossibile est enim legi in qua infirmatur per carnem. Rom. 8. Et ita deformat naturam, ut cum in sui cognitionem eam duxerit, desperare facit. Exigit enim illam imaginem, in qua Adam creatus erat, sanctus, iustus, uerax, hæres bonorum spiritus, obediens, rectus, ut postea uidebimus, si hæc præstare non possis proprijs uiribus, arguit, accusat, damnat. Hoc est proprium legis, deformare naturam, & omnes eius uires pro sternere. Hæc est prima pars pœnitentia, contricio, id est, cognitionis nostri, imbecillitatis, inutilitatis, impotentia nostræ. Ita enim deformamur lege, cum suum in nobis egerit officium, ut uel teste nostra cōscientia, quæ est mille testes fateamur, nos natura, non nisi æternam mortem cōmeruisse, nos esse filios iræ, sic descendimus in nostram pelliculam lege duce, ut plane uideamus quā sit nobis curta suppellex, & nisi accedat altera pars pœnitentia, quæ est fides in progressionem, sine dubio damnamur ut Cain, Saul, Iudas, sed si ex contritione ad fiduciam Christi assurgimus, iam dulce scit nobis uerbum legis, fide sarcientes defectum naturæ, id est,

est, alieno merito Christi, qui factus est nobis a Deo iustitia,
sanctificatio, redemptio, ut si propria iusticia, sancti, iusti,
perfecti, integri esse non possumus, nil refert, si sis aliena iu-
sticia iustus. Et sic natura, quæ infirmabatur per legem, quæ
deformabatur lege, gratia perficitur, id est, dona Dei, quod
est Christus Ioan. 4. Et si lex impossibilia præcipit nostris ut *Ioan.* 8.
ribus, Deus possibilia promittit suis fidelibus. Deo enim
omnia sunt possibilia, *Marci* 9. Sicq; perfecti erimus, & sine *marci.* 9.
macula, cum domino Deo nostro, *Deut.* 18. Sic seruati sunt *Deut.* 18.
ab æterno omnes sancti, qui omnes uere cōtriti sunt, cognoscentes suam naturā adeo peccatricem. Sed ex hac contritio
ne quæ & legalis poenitentia dicitur, ut Iudæ, fide in Christo
stum fecerunt gradum, ut Petrus, Dauid. Sicq; duplice cogni
tione egemus omnes, nostri & Christi, hæc erigit, illa pro
sternit, hæc consolatur, illa deterret, hæc serenat, uiuiscat,
illa arguit, damnat, sed Christus poterior est nostra natura.
Si cor nostrum damnat nos, fiduciam habemus in Christo,
qui legem, id est, patris uoluntatem pro nobis impleuit, &
suam perfectionem nobis dat gratuitō. Gratia ergo, id est,
fauore Dei per Christum (unguentū enim a capite Aaron
descendit in barbam) perficimur sive reintegramur. Fauet
enim Deus nobis propter Christum, per quem dat nobis sua
dona, *Ephe.* 4. Neq; sunt contraria, lege naturam deforma- *Ephe.* 4.
ri, & dictum Christi: quod tibi uis &c. esse legem naturæ.
Hoc idem uel ipse Gracianus Monachorum antistes, prima *Trotianus*
dist. docuit: Lex naturæ est notitia naturalis quæ indicat,
quæ sint recta, quæ non, honesta uel inhonesta. *Chrysost.* *Chrysostom.*
Lucæ 6. Est autem nobis insita lex naturalis, per quā di-
scimus quid sit uirtus & uicum. Lege naturæ etiam ipse
Deus cognoscitur esse unus, bonus, potens, misericors, sapi-
ens, ut multi Ethnicorum philosophorum cognoverunt,
sed natura sine Spiritu sancto non assentitur huic notitia,
i 3 qui

philosophi

qui enim Christi sunt spiritu Dei aguntur. Credunt Deum philosophi misericordem esse, sed his qui sunt sine peccato. Et cum habeant naturae notitiam, expertes Euangelij, & remissionis peccatorum per Christum, non consistunt in tentationibus, sed desperat. Et ne legem quidem naturae possumus praestare, in multis enim offendimus omnes. Bonum mihi adiacet, sed perficere non inuenio. Video meliora proboque, deteriora sequor. Et ideo illa regula dicitur lex naturae, sed non dicit Christus, quod etiam illam implere possumus ex nobis, sed sanctis haec imperfectio non imputatur propter fidem. Sed postea plura de hoc negotio dicam.

PROPOSITIO QVARTA.

LEx positiva duplex. Diuina, Humana. Diuina, ut summatim dicam, est, ipse Decalogus fidem & charitatem praecipiens,

CENSURA.

LEx diuina in prima tabula decalogi, praecipit fidem spem & charitatem erga Deum. In secunda tabula praecepit charitatem erga proximum.

CONDEM. CENSURAE

math. 22.

Christus totam legem & prophetas in duo maxima mandata diuisit, Matth. 22. Nam omnia praecepta in fide erga Deum, & charitate erga proximum recapitulanter, Sed qui quis Iudicare potest, Fratrem prorsus ignorare natum fidei, ubi enim est fides, adest & spes & charitas, sunt enim indiuisa haec tria, & res eadem. Ob sua incrementa & effectus